

Ghe Ông C

Tác Giả: Nguyán Nhân Cháng
Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 23:32

Câu chuyện sau đây đß cß vißt ra đß tßng nißm hßn 130 đßng bào trên “ghe ông C” trên đßng vßt bị nßm tìm tß do đß bị Vißt cßng tàn sát dã man vào tháng Tß năm 1979 đß o Trßng Sa, và cũng đß gßi đßn các con yêu quý cßa ba: Chí Dũng, Đông Nghi, Tì Tì.

* Trßc khi vào chuyện:

Thời gian gần đây, dß lußn đßng bào trong và ngoài nßc vô cùng phßn nß trßc ngußn tin Trung cßng đß xß súng bßn vào nguß dân Vißt Nam đang sẵn bßt hßi sßn chung quanh khu vßc đß o Trßng Sa thußc lãnh hßi Vißt Nam, gây thißt hßi vß nhân mßng cũng nhß tài sßn cho nguß dân Vißt Nam, Đây không phßi là lßn thß nhßt Trung cßng xß súng bßn vào nguß dân Vißt Nam. Cách đây vài năm, Trung cßng cũng đß xß súng bßn vào nguß thuyßn Vißt Nam khißn cho 8 nguß i bß chßt và nhißu khác bß thßng, sau đß Trung cßng còn ngang nhiên bßt giam nhißu nguß thuyßn và nguß dân Vißt Nam mßt cách trái phép vô cùng ngang ngußc, bßt chßp công pháp qußc tß vß lußt hàng hßi. Đây là hai vß đßn hình nhßt mà dß lußn qußc tß có đßa tin và đß cßp đßn. Dĩ nhiên, là còn có nhißu vß khác đß xß ra nhßng không có nguß i bißt đßn. Đißu đáng đß nói là: nhà cßm quyßn Vißt cßng đß không có lßy mßt hành đßng đáng kß nào đßc xem là đß bßo vß công dân cßa mình trßc các hành đßng man rß cßa Trung cßng. Thái đß nhu nhßc và bßt lßc cßa Vißt cßng trßc vißc Trung cßng bßn gißt bßa bãi dân lành đß bị đßng bào nguyßn rßa.

Ghe Ông C

Tác Giả: Nguy&n Nhân Ch&ng
Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 23:32

Nh&ng đ&u có ai bi&t đ& c m&t câu chuy&n đ& x&y ra cách đ&y 28 năm v& tr& c, cũng t&i qu&n đ&o Tr&ng Sa này. M&t cu&c tàn sát man r& khác đ& đi&n ra, máu đào loang th&m c& m&t vùng bi&n, xác ng& i trôi v&t v&ng làm m&i cho muôn loài cá. Cu&c th&m sát man r& này đ& đi&n ra do chính b& đ&i Vi&t c&ng, l&c l&ng trú đ&ng trên đ&o Tr&ng Sa ra tay th&c hi&n. Và..... n&n nhân là h&n 130 đ&ng bào v&t bi&n tìm t& do trên m&t con thuy&n xu&t phát t& thành ph& Nha Trang. Trung c&ng là gi&ng dân ngo&i ch&ng luôn luôn có ý đ& xâm chi&m Vi&t Nam t& hàng ngàn năm nay. Trung c&ng b&n gi&t ng& dân Vi&t Nam cũng do b&n ch&t xâm l&ng, đ&ng th&i mu&n ch&ng t& th& n&c l&n c&a mình đ&i v&i Vi&t Nam. Th& nh&ng, b& đ&i Vi&t c&ng x& súng hàng loạt b&n th&ng vào chính nh&ng ng& i cùng m&t dòng máu, cùng m&t màu da, cùng m&t ngôn ng&, mà h& g&i là đ&ng bào, ch& vì nh&ng đ&ng bào này đ& b& n&c ra đi vì không ch&p nh&n m&t ch& đ& đ&c tài c&ng s&n. Hành đ&ng này c&a b& đ&i Vi&t c&ng đ& v&t qua m&c t&ng t&ng bình th&ng c&a con ng& i. Hành vi t&i ác này c&a chúng nó, ngày nay đ& đ&c đ&ng c&ng s&n xóa b& đ& tr& thành quá kh&, và nh&ng ng& i s&ng sót trên con tàu oan nghi&t đó tr& thành nh&ng khúc ru&t xa ngàn đ&m theo ch& tr&ng c&a đ&ng, cho dù nh&ng ng& i này không và s& không bao gi& quên đ& c cái đêm kinh hoàng c&a tháng 4 năm 1979 c&a 28 năm v& tr& c.

B& máy tuyên truy&n c&a đ&ng Vc gi& đ&y đ&ng cùng v&i nh&ng cá nhân, đ&ng phái đ&ng gió tr& c& đ&ng cùng nhau đi&n xu&t k&ch b&n “xóa b& h&n thù, h&ng t&i t&ng lai” Ng& i sĩ quan b& đ&i c&ng s&n, ng& i đ& tr&c ti&p ra l&nh th&ng tay tàn sát đ&ng bào vô t&i trên đ&o Tr&ng Sa 28 năm v& tr& c, n&u còn s&ng, có l& gi& đ&y đ& bi&n thành m&t tay t& b&n đ& giàu sang, và đ&ng ng& i v& trí &y viên Trung &ng đ&ng c&ng s&n Vi&t Nam.

Tác gi& câu chuy&n này xin đ& c vi&t ra đ&y câu chuy&n c&a 28 năm v& tr& c, nh& m&t nén h&ng lòng th&p mu&n đ& t&ng nh& đ&n h&n 130 đ&ng bào trên “ghe ông C” nh&ng ng& i b&n đ&ng hành c&a tác gi& đ& b&t h&nh g&c ng& tr& c nh&ng h&ng súng oan nghi&t c&a nh&ng tên Vi&t c&ng cu&ng sát. Nh&ng ng& i còn may m&n s&ng sót sau cu&c th&m sát trên, n&u có đ&p đ& c đ&c nh&ng dòng ch& này xin hãy cùng nhau dành m&t phút đ& c&u nguy&n cho nh&ng b&n đ&ng hành x&u s& c&a chúng ta. Nh&ng k& theo c&ng s&n là nh&ng k& cu&ng tín, cu&ng sát. Cho nên chúng m&i x& súng b&n nh&ng ng& i ch&y đi, dù là đàn bà hay con tr&, trong tay không t&c s&t. Dù chúng đ&i tên, thay áo b& đ&i, v&t nón c&i, b& dép râu....

Nguy&n Nhân Ch&ng.

Chúa &i c&u con v&i !

Ti&ng th&at đầu th&ng, h&ai h&ng c&a ng&i ph& n& m s&t c&nh t&i, c&ng lúc v&i m&t dòng n&c c&m v&ng v&o m&t đ& khi&n cho t&i ph&i l&y tay vu&t m&t mình v& bàng hoàng nh&n ra toàn là máu, máu nóng đ& p& vào m&t t&i t&ng&i ph& n& bên c&nh. T&i ng&ng cao đ&u lên m&t chút đ& nhìn sang bên c&nh, ng&i ph& n& đ&ng o&n o&i v&i v&t th&ng m&t bên đ&i v& toác do đ&n xuyên phá, máu tuôn x&i x&. T&i xót xa nhìn ng&i ph& n& đ&ng l&n l&n vì đau đ&n, nh&ng cũng đành b&t l&c không c&u giúp gì đ&c, vì ngay b&n thân t&i cũng đ&ng n&m b&p d& xu&ng s&n tàu đ& tránh đ&n.

Đ&n v&n ti&p t&c n&, ti&ng r&n xi&t, la hét, kêu gào, c&a nh&ng ng&i b& trúng đ&n quy&n v&o nhau t&o thành m&t th& âm thanh h&n lo&n đ&n r&n ng&i, âm thanh gi&a biên gi&i c&a s& s&ng v& cái ch&t ch& đi&n ra trong m&t cái nháy m&t, m&i còn nghe r&n la đó.... m&t lo&t đ&n ti&p theo đ& ghim ch&t v&o thân ng&i, l&p t&c ti&ng r&n la im b&t, m&t con ng&i đ& v&nh vi&n ra đi, nh&ng ng&i khác ti&p t&c r&n la, ch& đ&i lo&t đ&n ti&p theo c&p l&y m&ng s&ng c&a mình. T&i t&nh th&m, mu&n s&ng còn ph&i r&i b& con tàu ngay l&p t&c. T&i vùng d&y, v& nh&n ra con tàu đ&ng chìm đ&n t& phía sau c&a thân tàu, phía tr&c c&a con tàu đ& b& đ&n pháo b&n gãy, đ&ng ch&ng lên tr&i. Tr&c m&t t&i, chung quanh t&i, máu th&t v&ng tung t&e, th&ng ng&i n&m la li&t, m&t c&nh t&ng h&ai h&ng mà t&i ch&a t&ng ch&ng ki&n. Th&n kinh t&i tê c&ng vì s& h&ai khi&n t&i mu&n kh&y xu&ng, nh&ng b&n n&ng s&ng còn c&a con ng&i trong t&i b&ng s&ng d&y, t&i lao mình ra kh&i con tàu phóng xu&ng bi&n v&a lúc m&t c&n sóng bi&n ch&p t&i cu&n t&i r&i xa con tàu. Th&t là may m&n, t&i v&a r&i xa con tàu thì đ&ng nh& cùng m&t lúc, m&t trái đ&n pháo kích r&t chính xác ngay gi&a con tàu khi&n con tàu gãy đôi v& chìm xu&ng bi&n, mang theo toàn b& s&ng&i có m&t trên tàu lên t&i trên 130 ng&i.

Trên m&t bi&n bây gi& đ& không còn th&y bóng dáng con tàu đâu n&a, thay v&o đó là nh&ng v&t đ&ng b& nát c&a con tàu, nh&ng t&m v&n b& n&i trôi l&nh b&nh trên sóng n&c. Xác ng&i ch&t ! xác ng&i ch&t trôi n&i quanh t&i, ph& n&, đàn ông, con n&t, già có, trẻ có. T&t c&, không m&t ai còn đ&c toàn v&n thân th&, không m&t ai còn s&ng c&..... Có l& t&i là ng&i s&ng sót duy nh&t còn l&i c&a con tàu, ngoài t&i ra thì ch& còn l&i toàn r&t là xác c&a ng&i ch&t. Máu, là máu, t&ng v&t loang dài ch&y ra t& v&t th&ng c&a nh&ng xác ch&t, theo dòng n&c trôi quanh t&i. Th&y tri&u đ&ng lên, t&i r&ng mình nghĩ đ&n đàn cá m&p đ&ng l&n qu&n quanh đây ch& th&y tri&u lên cao s& theo mùi máu mà kéo đ&n, thì cho dù t&i có còn s&ng thì v&n ph&i làm m&i cho đàn cá m&p nh& nh&ng xác ch&t kia mà thôi! T&i v&n tay c& g&ng ch&p l&y m&t m&nh v&n đ& bám v&o, t&i bám ch&t v&o mảnh v&n, nh&m m&t l&i c&u nguy&n, đ&n mình ch& ch&t, v& trong cái kho&nh kh&c tuy&t v&ng đó t&i đ& nghĩ đ&n gia đ&nh, nghĩ đ&n nh&ng ng&i thân th&ng ru&t th&t, đ& không bi&t đ&c r&ng t&i đ& b& th&y gi&a bi&n c& v& làm m&i cho cá m&p. V&nh bi&t t&t c&.....

* Câu chuy&n b&t đ&u: Chu&n b& ra đi tìm t& do, dân ch&, h&nh phúc, &m no

3 gi& sáng thành phố Nha Trang v&n còn chìm trong gi& c ng&, hàng tr& đi&n bên đ& ng Nguy&n Thái H&c t&a ánh sáng m& m&, soi bóng tôi trên đ& ng. Vai mang cái phao (l&i ru&t xe h&i đ&c b&m căng lên) gi& làm dân đi t&m bi&n s&m (đ&i v&i ng&&i dân Nha Trang thì vi&c có ng&&i đi t&m bi&n vào lúc 3- 4 gi& sáng là chuy&n th& ng) tôi r&o b&&c th&t nhanh h&&ng v& phía bi&n cho k&p gi& h&n. Xu&ng t&i bãi cát, tôi đ&a m&t nhìn quanh dò xét đ&a th&, bãi bi&n v&ng l&ng không m&t bóng ng&&i, tôi yên tâm c&i b& áo ra ch& m&c chi&c qu&n c&t, gi& v& làm vài đ&ng tác th& đ&c tr&&c khi b&&c xu&ng n&&c. T& xa, v& phía bi&n có ánh sáng mù m& c&a m&t chi&c thuy&n câu đang ti&n vào b&, tôi l&i đ&o m&t nhìn quanh ki&m soát l&n cu&i tr&&c khi r&i bãi cát. B&&c xu&ng n&&c, tôi nh&i ng&&i b&i nhanh v& h&&ng chi&c thuy&n câu, tr& l&i đúng m&t mã, m&t bàn tay v&&n ra kéo tôi lên chi&c thuy&n. Thuy&n l&t nh& trên m&t bi&n h&&ng v& “Hòn Tre” cá nhân tôi thì ph&i n&m sát xu&ng khoang thuy&n không đ&&c ng&i d&y cho đ&n khi t&i ch& n n&p ngoài đ&o Hòn Tre.

Hòn Tre là m&t hòn đ&o l&n, n&m cách b& bi&n và h&i c&ng Nha Trang kho&ng ch&ng 6 cây s&, c& dân trên đ&o này r&t ít ch& ch&ng vài ch&c gia đình, h&u h&t đ&u sinh s&ng b&ng ngh& ch&i l&&i. N&i đây cũng là n&i n&p c&a các tàu thuy&n và ng& dân m&i khi g&p gió bão. Con thuy&n ch&y đ&&c ch&ng h&n ti&ng đ&ng h& thì t&i m&t c&a đ&ng n&m khu&t sâu vào phía trong trên đ&o Hòn Tre, r&t khó mà tìm th&y n&u không quen thu&c đ&&c đ&a hình n&i đây. T& phía ngoài nhìn vào, tôi ch& nhìn th&y m&t màu t&i đen, b&ng ánh sáng c&a cái đèn (pin) do ng&&i ng&i tr&&c mũi soi sáng, chi&c thuy&n câu t& t& l&t nh& vào đ&ng. Tôi đ&&c b& xu&ng đây đ& n tr&n ch& đ&m đ&n s& ra “tàu l&n”. M&t t&p 5 ng&&i đàn ông ch&y ra đón tôi, ai n&y đ&u tr&n nh& nh&ng, không m&c m&t th& gì trên ng&&i (sau này thì tôi cũng nh& h& vì không khí trong đ&ng r&t oi b&c khó ch&u) h& là nh&ng ng&&i đã đ&n tr&&c tôi t& đ&m hôm tr&&c, cũng đ& ch& đ& ra tàu l&n. Tr&i đã sáng t&, nh&ng t& phía bên trong đ&ng, chúng tôi nhìn ra bên ngoài cũng ch& nhìn th&y đ&&c m&t v&t ánh sáng r&t m&, y&u t&t chi&u sáng vào trong đ&ng. Lúc này trong đ&ng chúng tôi cũng đã l& m& nhìn th&y đ&&c nhau, th&t là m&t c&nh t&&ng s&ng đ&ng có m&t không hai mà trong cu&c đ&i c&a tôi đã đ&&c t&n m&t nhìn th&y, 5 ông Adam c&a th&i k& h&ng hoang, ăn lông & l&, trên ng&&i không m&t m&nh v&i che thân, đang đ&ng gi&a m&t th&ch đ&ng thiên nhiên thì thảo to nh& v&i nhau, vì c& s& bên ngoài nghe đ&&c. Nh&ng th&t ra thì có hét to lên cũng ch&ng có ai ng&&i ta nghe th&y. Không khí trong đ&ng đã b&t đ&u oi b&c đ&n lên, tôi cũng ph&i l&t b& cái qu&n c&t mang trên ng&&i đ& tr& thành ng&&i ti&n s& nh& nh&ng ng&&i khác.

Qua câu chuy&n, tôi đ&&c bi&t n&i đây là n&i c&t gi&u đ&u ch&y máy dùng cho chuy&n v&&t bi&n, m&i ngày m&t ít s& đ&u t&n tr& đ&&c tăng đ&n lên theo v&i th&i gian, và đây là giai đ&n ch&t cho nên 5 ng&&i h& đã & l&i luôn trong th&ch đ&ng, ch& t&i nay thì s& chuy&n sang tàu l&n. Tôi đ&&c chia cho m&t ít c&m v&i mu&i mè đã đ&&c v&t c&c l&i v&i nhau đ& đ& đ&i ch& đ&m đ&n ra tàu l&n, n&m ng& l&ng trên m&t đá l&m ch&m, tôi liên t&&ng đ&n chuy&n v&&t bi&n đ&m nay và c&u nguy&n n&n trên cho m&i vi&c đ&&c thông su&t, nghĩ đ&n gia đình, nghĩ đ&n t&&ng lai không bi&t r&i s& đi v& đâu, tôi b&i h&i t&c đ&. Đ&m đ&n, ánh đèn pin t& c&a đ&ng chi&u ánh sáng vào, cùng v&i ti&ng ng&&i nói chuy&n v&i nhau. Rõ ràng là không ph&i nh&ng ng&&i trong ban t& ch&c, m&i ng&&i nín th&ch đ&i, m&i ng&&i đ&u n&m ép sát mình xu&ng m&t đá, không dám c& đ&ng m&nh, cũng may là t& phía ngoài nhìn vào thì ch& th&y m&t màu t&i đen, nên chúng tôi đã không

b phát giác.

Th&i gian ch& đ&i t&ng ch&ng nh& vô t&n, sau cùng thì nhóm ng&đ&i đó cũng b& đi, chúng tôi th& ra nh& nhóm. M&t anh trong nhóm chúng tôi cho bi&t, đó là nh&ng ng&đ&i đi “soi m&c” ban đêm và anh đoán ch&c r&ng h& ch& vô tình đi l&c vào đây mà thôi. Vào kho&ng gi&a đêm thì chi&c thuy&n câu liên l&c đã tr& l&i thông báo cho bi&t là: t&i nay không th& kh&i hành đ&c vì có s& tr&c tr&c do lý do an ninh. M&i ng&đ&i l& v& th&t v&ng, nh&ng cũng đành ph&i nh&n l&y ph&n l&ng th&c cho ngày mai và ti&p t&c ch& đ&i. Th&i gian ch& đ&i trong th&ch đ&ng đ&ng nh& dài vô t&n, chúng tôi ch& có vi&c ăn xong r&i n&m h&c đi l&i cho giãn gân c&t, trò chuy&n thì h&n ch& t&i đa vì lo s& b& phát giác. M&t ngày m&t đêm đã trôi qua, m&i ng&đ&i nôn nóng ch& tin t& con thuy&n liên l&c, bóng đêm l&i ph& đ&y bên ngoài c&a đ&ng, con thuy&n liên l&c đã tr& l&i và ti&p t&c báo tin bu&n v&n ch&a th& kh&i hành đ&c, chúng tôi nóng ru&t th&y rõ, ng&đ&i đ&a tin thì ch& làm nhi&m v& đ&a tin và chuy&n l&ng th&c cho chúng tôi xong thì rút lui. Đêm th& ba, bóng con thuy&n đ&a tin đã tr& l&i, l&n này có v& h&i h& h&n hai đêm tr&c, theo sau nó là ba chi&c thuy&n câu khác n&i đuôi nhau ti&n vào th&ch đ&ng, tôi đoán là gi& kh&i hành đã t&i. Qu& đúng nh& tôi đ& đoán, chúng tôi đ&c l&nh “b&c” toàn b& s& đ&u ch&y máy lên b&n chi&c thuy&n câu cùng v&i m&i ng&đ&i r&i th&ch đ&ng ra tàu l&n. Giây phút quan tr&ng đã đ&n, chúng tôi l&n l&ng t& chuy&n h&t s& đ&u lên thuy&n, còn chúng tôi thì n&m sát xu&ng thuy&n bên trên đ&c ph& m&t t&m nylon đ& che kín. B&n chi&c thuy&n câu theo hàng đ&c l&ng l& r&i th&ch đ&ng h&ng v& tàu l&n. Kho&ng n&a gi& sau, chúng tôi đã c&p đ&c sát tàu l&n đang b& neo ch& chúng tôi.

“Tàu l&n” là m&t chi&c ghe đi bi&n c&a ng& dân, dài kho&ng 15 th&c, r&ng ch&ng 3 th&c, mà dân trong ngh& đi bi&n g&i là “3 l&c đ&u b&c”, đ&u đ&c chuy&n c&p t&c và nhanh chóng lên tàu l&n, chúng tôi cũng đã l&n l&ng leo lên tàu l&n. Tàu nh& neo, ch&y v&n t&c bình th&ng nh& là m&t chi&c tàu đánh cá bình th&ng khác đang ho&t đ&ng quanh đó. Tôi leo lên mũi tàu tìm ch&ng&i, tôi đã gi&t mình kinh ng&c khi nhìn th&y toàn b& s& ng&đ&i có m&t trên tàu. Đông quá! Ch& nào cũng có ng&đ&i ng&i chen chúc, nh&ng r&i tôi cũng không l&y làm quan tâm cho l&m, mi&n sao con tàu c& ti&p t&c h&ng mũi ra kh&i h&ng v& Philippines. “Tháng ba bà già đi bi&n” câu thành ng& c&a nh&ng ng&đ&i hành ngh& đánh cá, r&t đúng trong tr&ng h&p c&a chuy&n v&t bi&n đêm nay. M&t bi&n ph&ng nh& g&ng, b&u tr&i trong v&t v&i muôn vì sao l&p lánh. Sau khi đã b& xa khu v&c đánh cá trong vùng, con tàu m& h&t t&c l&c h&ng mũi ra kh&i. M&t tr&i đã ló đ&ng t& phía chân tr&i, tr&i đã đ&n sáng t&, t& trên mũi tàu tôi có đ&p quan sát rõ h&n toàn b& khung c&nh trên tàu, đ&iu kh&ng khi&p đ&p vào m&t tôi đ&u tiên là m&t n&c bi&n ch& cách b& tàu có ch&ng non 1 th&c, ch&ng t& con tàu đang b& kh&m vì ch& quá n&ng, con tàu nh& đang o&n mình tr&n t&i phía tr&c v&i s&c n&ng v&t quá m&c cho phép.

Trên khoang tàu la li&t là ng&đ&i, tr&c mũi, sau khoang, ch& nào cũng có ng&đ&i. N&ng đã lên cao, tuy m&i sáng s&m nh&ng n&ng gi&a đ&i đ&ng đã mang l&i cái nóng khó ch&u trong ng&đ&i r&i, vài ng&đ&i đã c&i áo ra cũng nh& t&n đ&ng h&t t&t c& nh&ng gì kh& dĩ có th& che n&ng đ&c đ& tránh cái n&ng đã b&t đ&u gay g&t. Ch& duy nh&t có th& tránh n&ng đ&c là cabin tàu đã

đác dành riêng cho gia đình chá tàu, các hám tàu bình tháng dùng đá làm nái cháa cá sau khi thu hoách đác, đã đác gá bác náp hám đi dùng làm nái tránh náng, nháng có lá đái hám tàu không khí quá ngát ngát oi bác nên cá chác chác lái có ngái trái lên đá háng láy khoáng không khí tráng trái trên tàu, có ngái leo lên khái miáng hám thì cũng có ngái lái chui xuáng đái hám tàu, cái quy trình “các cá” này cá thá mà tiáp dián trong suát cuác di hành. Vài tiáng khóc cáa trá em đã nái lên vì khát nác, chá tàu ra lánh cung cáp nác uáng cho mái ngái, ngái lán thì đác ba náp “bi đáng”, con nít đác gáp đôi trong ngày đáu tiên, cá cách khoáng cháng 1 giá đáng há thì lái cáp tiáp cho con nít, ngái lán thì phái cháu nhán lâu hán. Vì ngái trên mui cabin nên tôi đã nói chuyán đác vái gia đình chá tàu, theo nhá há cho biát thì chuyán đi đã bá gáp khó khăn do đáa điám bá tiát lá ra bên ngoài bái nháng ngái chung vàng cho chuyán đi, do đó thân nhân cáa nháng ngái này đã “canh me” rát sát chuyán đi. Đó cũng là lý do khián chúng tôi phái chá đái trong thách đáng hát hai ngày đêm, đêm thá ba chá tàu quyát đánh phái ra đi báng mái giá trác khi viác đá bá. Tàu cáp sát bá bián nái “kho gáo” đá bác ngái, sángái đá tráu chính thác là gán 60 ngái. Không ngá, khi tàu cáp vào bá thì ngái lá mái ngángách túa ra leo lên tàu, và vì không muán bá lá nên chá tàu đành phái chá hát sá khách không có trong danh sách, sau khi kiám soát lái thì đác biát là con sángái đã lên đán hán 130 ngái.

Trái đã vào chiáu, gió thái lánh, mát đàn cá heo “dolphin” bái cáp theo hông tàu trông rát đáp mát, mát trái đá đái đáng tá lán xuáng chân trái, bóng tái bát đáu phá xuáng, con trắng tháng tuán treo láng trên đáu, bóng con tàu trông thát cô đán giáa bián cá mánh máng, con ngái đã trá nên vô cùng nhá bé trác thiên nhiên, đầu đó váng váng tiáng cáu nguyán, lúc đáu nhá, sau to đán lên, và không hán háu nhá mái ngái trên tàu đáu cáu nguyán theo tôn giáo mình. Bián hoàn toàn váng láng, không có bóng mát con tàu nào qua lái, không gian là mát màu đen che phá đán lánh ngái, con tàu ván lám lái lát tái, tôi đác anh tài công ngái cáa chá tàu đáa cho mát “tám bát” loang đáy đáu má đá che lánh, tôi cùng vài ngái khác quáy quán phía bên trong tám bát cho bát lánh. Mát ngày mát đêm đã trôi qua trong an bình, mái ngái thám cám tá đán trên đã che chá cho con tàu. Ngày thá hai, náng đáng nhá gay gát hán, náng nhá đá láa xuáng nháng tám thân đã ráp lên vì bá pháng náng, tiáng con nít khóc vang trái. Nác ! Nác đã trá thành mát thá quan yáu bát nhát trên tàu, chá tàu đã cá bán thanh niên lác láng đáng canh gác khu vác đá nác. con nít đác cáu tiên tăng láng nác uáng lên tá 6 náp lên 8 náp, nháng ngái lán thì bá giám xuáng chá còn có mát náp mà thôi.

Ngày qua đi, đêm lái xuáng, tiáng kinh cáu lái vang lên, thánh thoáng lái có tiáng nán oá vang lên, đoàn lá hành nám đã đái trán mình háng cháu khí háu lánh láo cáa đái đáng vá đêm. Ngày háng cháu cái náng kháng khiáp, đêm vá lái phái đón nhán cái lánh, chá mái có hai ngày mà nháng con ngái khán khá đã teo hóp lái, sác đá kháng đáng nhá đã không còn náa. Ngày thá hai cũng trôi qua bình an, nháng đoàn ngái thì đã hoàn toàn đái sác, ai nám chá đó, phó mác cho con tàu muán đáa mình đi tái đâu thì đi. Tráa ngày thá ba thì sóng gió đã nái lên, mát bián đã không còn pháng láng náa, gió đã nái lên kéo mánh táng cán, báu trái ván vá, mây đen kéo vá đen kát, tá xa táng ngán sóng bác đáu đang kéo tái. Sóng to, gió mánh, khián con tàu chao đáo liên tác, táng cán sóng cao vái bác con tàu lên cao, nhìn xuáng đái là mát há sâu

th& m đ& n r& n ng& i. Tôi cùng nh& ng ng& i khác trên mũi ph& i leo xu& ng khoang tàu, vì quá nguy hi& m n& u c& ti& p t& c & i trên mũi tàu. Đang & gi& a tr& a mà tôi c& ng& r& ng là đang lúc chi& u t& i vì b& u tr& i t& i đen, ch& tàu tr& n an m& i ng& i r& ng: "Đây là chuy& n th& ng th& i, ch& là "gió Nam", gió Nam thì m& y ng& i làm ngh& bi& n coi nh& c& m b& a." H& th& t ra sao không bi& t, nh& ng m& i ng& i đã quá ho& ng s& và tr& nên nh& n nh&o, khi& n con tàu đã b& sóng nh& i chao đ& o & i thêm trông tránh nh& mu& n & t úp. Ch& tàu ph& i hét & n ra & nh, không đ& c nh& n nh&o, n& u không mu& n tàu b& & t thì ai & đầu ng& i đó. Con tàu chuy& n mình kêu rằng r& c nh& mu& n v& ra t& ng m& nh nh& , khi& n m& i ng& i đang lúc ho& ng s& càng thêm ho& ng s& , ti& ng than khóc, ti& ng g& i nhau vang lên th& m thi& t, ng& i ta đ& n c& c vào v& i nhau nh& đ& tìm s& che ch& cho nhau.

M& a đã b& t đ& u trút xu& ng, ngày càng n& ng h& t h& n, m& a gi&ng tr& ng xóa c& m& t kho& ng không gian r& ng & n gi& a đ& i đ& ng, con tàu v& n tr& i lên h& p xu& ng t& ng ch& ng nh& mu& n h& t vắng nh& ng thuy& n nhân xu& ng bi& n. Con tàu đã ph& i chuy& n h& ng, không th& nào đi theo h& ng đã đ& nh mà ph& i c& p theo sóng đ& tránh cho tàu kh& i b& & t úp, ng& i tài công chính c& a tàu, ng& i n& m gi& sinh m& ng c& a h& n 130 thuy& n nhân, gi& đây đang g& ng mình ôm ch& t bánh lái v& i s& giúp s& c& a hai ng& i khác đ& gi& cho con tàu kh& i b& & t, gi& cho con tàu kh& i b& & t đã là m& t vi& c vô cùng khó khăn & m r& i, vi& c nh& n rõ ph& ng h& ng đã không còn đ& c đ& t ra n& a. Con tàu đã th& t s& & c m& t ph& ng h& ng, m& c cho sóng gió đ& a đ& y, m& i ng& i ch& còn bi& t c& u nguy& n và phó m& c s& m& nh vào s& may r& i mà thôi. C& n bão v& n ti& p t& c qu& n th& o t& tr& a đ& n t& i, nh& i con thuy& n xoay vòng gi& a c& n bão đ& , nh& ng ng& i trên tàu gi& đây đa s& đã ph& i chui vào h& m tàu đ& tránh kh& i b& h& t vắng xu& ng bi& n.

Đ& n t& i thì c& n bão ch& m đ& t, m& i ng& i ngoi ngóp bò đ& y, may m& n thay su& t c& n bão đ& m& i ng& i v& n đ& c bình an dù đã ph& i tr& i qua m& t ngày kinh hoàng khi& n ai n& y không còn lòng đ& nào nghĩ đ& n vi& c ti& p t& c di hành thêm n& a. Có ánh đèn ! Có ánh đèn ! M& t ng& i la to, r& i nhi& u ng& i khác cùng la, c& t& ng nh& là m& . Nh& ng qu& th& t, t& h& ng bên ph& i c& a con tàu có ánh đèn leo lét khi & n khi hi& n do s& tr& i lên h& p xu& ng c& a con tàu. Tài công h& ng mũi con tàu ch& y th& ng vào n& i có ánh đèn, trông thì g& n, nh& ng th& t ra thì tàu ph& i ch& y g& n hai gi& đ& ng h& m& i đ& n đ& c. Càng đ& n g& n thì m& i ng& i nh& n ra đó là m& t h& n đ& o, đ& o nh& ng có ánh đèn, nghĩa là có ng& i sinh s& ng trên đ& o. M& i ng& i m& ng r& qu& t& n trên đã đ& n đ& t con tàu đ& n n& i bình an. Con tàu đang ngon tr& n, b& ng nghe đánh..... & m m& t ti& ng & n, ti& ng máy tàu g& m rú liên h& i, anh tài công la & n "Ghe m& c r& ng", anh tài công c& g& ng b& ng m& i cách đ& xoay chuy& n con tàu nh& ng đành bó tay đ& ng nhìn, nhìn mũi tàu gh& ch cao & phía tr& c, tôi đoán là con tàu đã "c& i" lên đá ng& m r& i. T& ng đ& t sóng m& nh m& đánh vào m& ng tàu nh& mu& n phá v& con tàu ra làm trăm m& nh. Nhìn vào phía trong đ& o, th& y không còn xa & m, t& ch& con tàu g& p n& n vào đ& t li& n kho& ng ch& ng vài trăm th& c. Ph& i r& i tàu đi tìm ph& ng ti& n c& p c& u th& i, có ng& i lên ti& ng đ& ng. Th& là m& t s& trai tráng kh& ang ch& ng 20 ng& i trong đó có tôi, tình nguy& n r& i tàu đi vào đ& o tìm ph& ng ti& n c& p c& u, chúng tôi đ& c qu& n dây th& ng th& t ch& t r& i & n theo đó mà vào ch& nông h& n đ& đi vào b& , th& t may m& n là vào lúc đó th& y tri& u đang rút xu& ng cho nên chúng tôi có th& đi b& vào đ& o đ& c, đ& i chân tôi là muôn ngàn nh& ng con c& u gai cùng v& i các lo& i v& ng& u, v& & c, mà tôi đã ph& i gi& m lên khi& n cho

lòng đôi bàn chân b& c&t đ&t ngang đ&c, khi&n đau rát bu&t óc. Chúng tôi l&n mò, n&i đuôi nhau
ti&n vào đ&o, đ&t chân đ&c lên bãi cát trên đ&o, chúng tôi n&m nhào ra ngh& l&y s&c. H&i
t&ng l&i c&n bão v&a qua, tôi v&n còn hãi hùng và th&m cảm &n &n trên đ& che ch&, b&ng
không có l& gi& này chúng tôi đã vùi th&y gi&a lòng bi&n c& r&i. L&y l&i đ&c s&c, đoàn ng& i ti&p
t&c b&c sâu vào trong đ&o, riêng tôi thì còn quá m&t nên cũng ch&ng v&i v& b&c theo h&. Vì lý
do đó, cho nên tôi tr& thành ng& i cu&i cùng & sau chót c&a đoàn ng& i. B&t ng&, hàng lo&t đèn
pha t& phía trong đ&o b&t sáng chi&u th&ng vào chúng tôi. Có ti&ng hô to..... ai đó, đ&ng l&i, vào
đây làm gì? Lúc đ&u chúng tôi nghe không rõ vì gió bi&n th&i cùng v&i ti&ng sóng, h&n n&a h& l&i
nói ti&ng Vi&t phát âm gi&ng B&c khi&n chúng tôi ng& là m&t th& ti&ng ngo& i qu&c, có th& là ti&ng
Phi. Chúng tôi đã vô cùng m&ng r& vì bi&t đ&c mình đã t&i n&i ch&n mà mình mu&n.

Chúng tôi v&a đ&a c& hai tay lên tr&i, v&a làm đ&u cho h& bi&t r&ng chúng tôi đ&n đây là do thi&n
chí và c& th& ti&p t&c b&c t&i. Nh&ng càng đ&n g&n thì chúng tôi nh&n ra rõ ràng là ti&ng Vi&t
ch& không ph&i là ti&ng ngo& i qu&c. Có ti&ng hô qua loa phóng thanh. T&t c& đ&ng l&i..... n&u
không s& b& b&n b&. Tr&i &..... chúng tôi đã l&c vào đ&o c&a Vi&t Nam r&i!

Chúng tôi l&p t&c đ&ng l&i, hai tay v&n đ&a th&ng kh&i đ&u, chúng tôi h&i ý v&i nhau là: đ& qua
m&t đ&c h&, chúng tôi ph&i nói r&ng tàu v&t biên do nhà n&c t& ch&c ra đi. Khi nói nh& v&y,
chúng tôi ng&m hai ng& ý: Th& nh&t, khi bi&t là chúng tôi ra đi do nhà n&c t& ch&c thì h& s& tìm
ph&ng ti&n giúp chúng tôi. Th& hai, n&u không giúp đ&c gì thì h& cũng s& không làm khó đ&
chúng tôi, tr&ng h&p t& l&m là h& s& b&t tr& v& đ&t li&n đ& đi tù, trong tr&ng h&p này thì m&i
ng& i s& an toàn h&n c&.

Gi&ng nói kia ti&p t&c vang lên: T&t c& đ&ng yên t&i ch& đ&i l&nh.....Th&i gian l&ng l& trôi qua
trong ng&t ng&t. Kho&ng ch&ng h&n 10 phút, thì đ&t nhiên t& phía b& cát m&t lo&t l&a da cam t&e
lên cùng lúc v&i nh&ng tràng súng liên thanh n& r&n tr&i, tôi gi&t mình ng& v& phía đoàn ng& i.
Tôi nh& b& hoa m&t vì th&y máu t& các th&y ng& i phun ra kh&p n&i, th&y ng& i đ& p xu&ng,
ti&ng rên la th&m thi&t vang lên nh& mu&n x& tan màn đêm. Vi&t c&ng gi&t ng& i..... nghĩ th&
xong là tôi v&i vàng bò h&t t&c l&c đ& tránh ra xa kh&i đoàn ng& i và đ&ng lên vùng ch&y v& phía
bi&n, vài ng& i khác trong đoàn ng& i cũng c& g&ng mang th&ng tích vùng ch&y ng& c tr& ra
bi&n, m&t s& ch& ch&y đ&c n&a ch&ng r&i thì ngã xu&ng n&m l&i luôn. B&ng t&t c& s&c l&c còn
l&i trong ng& i, tôi ch&y th&ng và nhào ng& i ra bi&n, gi&m lên c&u gai, v&o nghê, v& c& mà ch&y
càng xa, càng t&t, trong tôi bây gi& không còn có c&m giác đau đ&n do b& c&u gai đâm th&ng
chân n&a, tôi hoàn toàn & trong tr&ng thái vô c&m. Sau cùng thì tôi cùng vài ng& i khác cũng đã
ch&y ra đ&c n&i con tàu m&c c&n. M&i di&n bi&n trên đ&o đã đ&c chúng tôi t&ng thu&t l&i,
th&c ra thì m&i ng& i đã nghe đ&c ti&ng súng n& tuy không bi&t chuy&n gì đã x&y ra, nh&ng
cũng ph&n nào đoán ra đ&c là đã có chuy&n không lành. Khi nghe chúng tôi báo cáo l&i m&i
chuy&n, m&i ng& i đã vô cùng ho&ng s&. T&t c& đàn ông, trai tráng trên tàu, đ&u đ&c huy đ&ng
xu&ng đ& đ&y con tàu ra kh&i vùng đá ng&m.

Trái đã phá lòng ngá i ! Sác cáa con ngá i làm sao cháng chá i lái vái sác mánh cáa thiên nhiên, chúng tôi cá đáy đá c con tàu xá đách đi mát chút, thì láp tác các ngán sóng lái đánh đáy con tàu trá vá vá trí cũ. Đang lúc tát cá đang cá gáng đáy con tàu thì súng lái ná vang rán, đán bay nhá rái vá phía con tàu. Có tiáng thét kinh hãi... có ngá i trúng đán... có ngá i trúng đán, tiáp theo là nháng tiáng khóc, tiáng kêu gào, khung cánh rái loán cá lên, mánh ai ngá i đó cháy tìm chá náp, nháng náp vào đâu bây giá, giáa trái ná cá bao la và con tàu khán khá đang phái háng cháu nháng vát đán tá nháng con ngá i tàn báo? Súng đã thôi ná liên hái, nháng ván tiáp tác ná cá má cháng, và thánh thoáng lái có ngá i gào lên kêu cáu khi thân nhân mình trúng đán. Phái á vào hoàn cánh trên thì mái có thá cá mánh ná đá c hát cái không khí đã man, tàn báo, đáy kháng bá mà không thá có ngòi bút nào lát tá đá c hát. Súng ván ná lai rai, đoàn ngá i ván cá gáng trong tuyát váng đá đáy con tàu. Nháng bát lác! Hoàn toàn bát lác! Mái ngá i đã kiát sác vì đói lánh, da thát mái ngá i đã thâm tím đi vì lánh. Tát cá đáu buông xuôi leo lái lên tàu phó mác cho trái. Suát đám đán ván ná, ngá i tiáp tác chát vì đán, tiáng kêu khóc ván cá vang lên mái khi có ngá i trúng đán chát. Tá nái xa xa, có tháp thoáng ánh đèn chiáu sáng tá mát hòn đáo khác bên cánh. ....

Trái sáng đán, tiáng káng buái sáng phía trong đáo vang lên. Đoàn ngá i tái nghiáp dái mát vá háng đáo trông chá phép lá. Trên đáo nhán nháp hán lên, bá đái cháy tái cháy lui, gia đình thân nhân vá con cáa bá đái cũng cháy ra đáng nhìn con tàu nghiêng ngá. Đán bà, con nít trên tàu đá c cho lên mũi tàu háng vá trong đáo quá láy xin đá c cáu giúp. Tiáng kêu khóc vang đái trái xanh, nháng con ngá i Viát Nam khán khá đang quá láy nháng con ngá i Viát Nam khác ngáng tay bán giát đáng bào mình. Lách sá Viát Nam tá bao nhiêu ngàn năm nay cháa bao giá có nháng trang sá ô nhác nhá thá này. Ô kìa.... phép lá xáy ra, có bóng cáa nháng bàn tay váy phát nhá báo cho thuyán nhân biát là há có thá vào bá đá c rái, nháng cái váy tay mái giái tá phía trong đáo đã làm mái ngá i nhá sáng lái. áu tiên cho đán bà và con nít vào trá c, dây tháng đá c láy ra quán chát vào mình, cùng vái sá giúp sác cáa vài thanh niên, sái dây tháng dài đá c nái tá con tàu vào thân cáa nháng ngá i xuáng tàu lái vào bá. Đoàn ngá i rái con tàu xa đán đán tián vào bá, dây tháng ván đá c quán chát vào ngá i, cách bá cháng 100 mét nháng ván cháa tháy ngá i tá trên bá ra cáu giúp. Báng nhiên súng lái ná. Trái ái! súng ná nhám vào nháng ngá i đang quán chát dây tháng ngang mình đá vào bá, thá là chá còn có chá chát mà thôi, làm sao mà có thá cháy thoát đá c khi sái dây oan nghiát đang trái mái ngá i lái vái nhau. Không mát ai còn sáng sót qua trò chái man rá cáa lũ ngá i không tìm trên đáo. Tiáng kêu gào thá má thiát lái vang lên cáa nháng ngá i cháng, ngá i cha, khi nhìn tháy cánh vá con mình bá bán giát vô cùng man rá nhá trên. Đán bà con nít lái đá c đáa lên mũi tàu cháp tay háng vào đáo mà van láy xin đá c buông tha, đáp áng lái nháng lái van xin thá má thiát này là nháng tràng đán lái ná tiáp, bóng ngá i đán bà vái tá thá hai tay cháp vào nhau vì đang quá láy ngã chúi xuáng bián tá trên mũi tàu, cùng lúc vái các em trá bát ngáa ra sau giáy chát vì trúng đán.

Tàn báo, man rá, không thá nào tá hát.

Tàu v&ng đá ng& m r&i, ph&i r&i tàu th&t nhanh.

N&ng đã lên cao, t& trong đ&o bóng dáng b& đ&i Vi&t c&ng ch&y l&i & súng đ&& c m&i ng&&i trên tàu nhìn th&y rõ m&n m&t. T&m phông che súng đ&& c kéo xu&ng, nòng súng đ&& c h& xu&ng. Tr&i &i !..... M&t cây súng pháo v&i nòng súng dài có đ&n 10 th&& c đang hi&n ra tr&& c m&t m&i ng&&i trên tàu. Kinh hãi.... h&n lo&n trên tàu đã di&n ra, ch& c&n m&t trái đ&n pháo t& kh&u súng đó mà trúng vào con tàu thì t&t c& ch& còn là tro b&i. C&u nguy&n, và đ&n mình ch& ch&t, vì s& không còn ai s&ng sót sau khi trái đ&n đ&& c khai h&a b&n tr&c x& vào m&t m&c tiêu c& đ&nh là con tàu. Nh&ng không, t&m phông đã đ&& c kéo l&i che đ&y kh&u súng, nòng súng đã đ&& c nâng lên cao, không còn & v& trí s&n sàng nh& đ&n n&a. Bóng dáng b& đ&i l&i ch&y nh&n nháo, và h& đang l&p ráp chân “ đ& ” c&a cây súng c&i. Đã man, tàn b&o, b& đ&i c&ng s&n Vi&t Nam vì ti&c m&t qu& đ&n súng pháo l&n, nên đang thay vào đó là đ&n súng pháo nh& h&n, và đó là trò ch&i gi&t ng&&i c&a h&.

&m.... qu& đ&n đ&u tiên đ&& c b&n ra r&t xu&ng bi&n cách con tàu ch&ng vài th&& c, m&i ng&&i ch&a k&p hoàn h&n thì. &m.... qu& đ&n th& hai r&t chính xác ngay mũi tàu, th&t x&&ng v&ng tung t&e, máu đ& chan hoà, cùng lúc v&i hàng lo&t đ&n l&n nh& vang r&n kh&p n&i, tay chân, máu th&t, vung v&i & kh&p m&i n&i trên tàu, con ng&&i l&n l&n, v&t v&i v&t th&&ng, khung c&nh c&a đ&a ng&c tr&n gian đang ph&i bày tr&& c m&t tôi. Sau ti&ng th&t đầu th&&ng, hải hùng c&a ng&&i ph& n& n&m bên c&nh tôi. Tôi vùng đ&y, nh&ai mình phóng ra kh&i con tàu, m&t ng&n sóng cu&n tôi ra xa cùng lúc v&i m&t trái đ&n khác r&t ngay gi&a thân tàu, con tàu g&y đôi và chìm xu&ng bi&n. T&t c& s& ki&n x&y ra ch&a đ&y 1 ti&ng đ&ng h&, sau khi ti&ng k&ng bu&i sáng trên đ&o vang lên.

Chung quanh tôi xác ng&&i ch&t trôi v&t v&ng kh&p n&i, nh&ng ng&&i còn s&ng sót thì v&n ph&i đang l&n h&p v&i t&ng c&n sóng bi&n, và t& trong b& đ&o nh&ng tên b& đ&i Vi&t c&ng khát máu v&n gi&&ng súng nh&m b&n vào nh&ng ng&&i s&ng sót, r&t may là nh& sóng bi&n nh&i lên h&p xu&ng mà cái đ&u tôi tr& thành m&t m&c tiêu khó b&n trúng c&a nh&ng k& sát nhân, có ng&&i đang c& g&ng b&i ra xa kh&i t&m đ&n, nh&ng n&a ch&ng thì tôi b&ng th&y n&m b&t đ&ng trôi v&t v& trên bi&n, tôi bi&t r&ng h& đã trúng đ&n ho&c ch&t vì v&t th&&ng quá n&ng. Th&y tri&u đã lên cao, sóng bi&n không còn đánh m&nh n&a, và cũng chính vì v&y mà nh&ng ng&&i s&ng sót khó tránh kh&i t&m ng&m c&a l& sát nhân. T&t c& đã v&nh vi&n ra đi, tôi cũng đã trôi ra xa kh&i t&m đ&n và đang n&m ch&i v&i gi&a đ&i đ&&ng bao la, khung c&nh hoàn toàn im l&ng đ&n r&n ng&&i. Tôi nh&m m&t l&i c&u nguy&n, nghĩ đ&n gia đ&nh đang còn & l&i đ&t li&n xa xôi, ch& trong ch&c lát n&a thôi nh&ng con cá m&p s& kéo t&i và tôi s& ch&t vì b& cá m&p ă. Nghĩ t&i cá m&p, tôi ho&ng s& m& m&t ra. Và kìa, t& h&&ng xa tôi nhìn th&y m&t chi&c thuy&n câu đang trôi v& h&&ng tôi. Tho&t đ&u, tôi c& t&&ng b& đ&i công s&n Vi&t Nam h& quy&t tâm đ&u i t&n, gi&t tuy&t, nên không dám b&i l&i g&n. Nh&ng nhìn k& l&i thì tôi nh&n ra trên chi&c thuy&n đó hoàn toàn im l&ng, không có m&t s& di đ&ng c&a b&t c&ng&&i nào trên thuy&n, tôi h&i v&ng tâm và c& g&ng b&i l&i g&n thuy&n. N&m đ&& c be thuy&n và leo lên thì tôi trông th&y có ng&&i trên thuy&n, nh&ng m&i ng&&i

đang n&m & t& th& &n n&p. Th&y tôi leo lên thuy&n h& b&n quay l&i s&p l&y tôi và xin tha m&ng, tôi không có th&i gi& gi&i thích gì c&, b&t ng&a ra n&m b&t đ&ng trên sàn tàu. Sau khi đã hoàn h&n và h&i chuy&n nhau thì tôi m&i v& l& ra h& cũng trôi d&t vào đây và cũng b& b&n nh& chúng tôi. Thuy&n c&a h& xu&t phát t& Ph&&c T&nh, Bà R&a, trên tàu g&m 13 ng&&i g&m 11 ng&&i đàn ông và 2 đ&a tr&, bé ch& vào kho&ng 9 tu&i, bé em trai kho&ng 6 tu&i. Ba c&a hai em bé này đã b& b&n v& đ&u n&m ch&t & phía mũi thuy&n, m&t thanh niên khác b& b&n nát m&t ph&n vai hai bên, hai cánh tay ch& còn dính li&n b&i ph&n da còn l&i trên vai, đang n&m th&i th& đ&&i h&m máy, tình tr&ng cho th&y là anh này s& khó thoát ch&t do v&t th&&ng quá n&ng.

Trong khi con thuy&n đang trôi v&t v& nh& th& thì cũng có đ&&c 4 ng&&i khác t& chi&c tàu b& b&n chìm tr&&c đó thoát ch&t, leo lên đ&&c con thuy&n mà chúng tôi đang có m&t. Nh& v&y là t&ng c&ng s& ng&&i thoát ch&t c&a hai chi&c thuy&n là 16 ng&&i, con s& trên 130 ng&&i đã b& b&n ch&t vùi th&y d&&i lòng bi&n l&nh. Sóng l&n quá, có ng&&i r&i xu&ng bi&n.

Con thuy&n c& ti&p t&c trôi v&t v& trên bi&n, nh&ng càng lúc càng r&i xa khu v&c nguy hi&m, lúc này đã vào kho&ng 10 gi& sáng, nhìn sang bên trái c&a con thuy&n, chúng tôi nhìn th&y m&t hòn đ&o khác cách chúng tôi không xa l&m. Nghĩa là con thuy&n c&a chúng tôi đang n&m gi&a v& trí c&a hai hòn đ&o. Hòn đ&o này tôi đoán có l& là hòn đ&o mà chúng tôi đã th&y th&p thoáng ánh đèn t& đêm hôm tr&&c, đêm hôm b& b& đ&i Vi&t c&ng tàn sát. Chúng tôi quy&t đ&nh ph&i r&i xa hai hòn đ&o này càng s&m càng t&t n&u còn mu&n s&ng. (Đây là m&t quy&t đ&nh sai l&m mà chúng tôi đã ph&i tr& giá r&t đ&t, s& đ&&c nói đ&n & đ&n sau) chúng tôi dùng mái chèo c& g&ng chèo con thuy&n ra kh&i, vì bình xăng c&a con thuy&n đã b& b&n v& ch&y h&t đ&u. Gió đã đ&i chi&u, th&i con tàu t&i nghi&p c&a chúng tôi trôi vào c&i vô đ&nh. Con thuy&n này dài ch&ng 6 th&&c, r&ng g&n 2 th&&c, lo&i thuy&n dùng đ& đi câu ven b& bi&n ch& không th& đi xa h&n. V&y mà nó cũng đã ch& 13 con ng&&i v&t đ&&c hàng trăm h&i lý đ& đ&n n&i đây cùng chung s& ph&n nh& chúng tôi.

Chi&u xu&ng d&n, không gian yên tĩnh, không có m&t bóng dáng c&a b&t c& m&t con tàu nào khác ngoài con thuy&n c&a chúng tôi l&c l&ng gi&a đ&i d&&ng. T&i đ&n, chúng tôi phát giác ra m&t chuy&n ch&t ng&&i khác, con thuy&n đang b& vô n&&c t& phía đ&&i l&&n tàu, th& là chúng tôi tìm cách ch&n n&&c không cho tràn vào, và c& ng&&i canh ch&ng đ& tát n&&c liên t&c. C& hai ng&&i cho m&i phi&n tr&c tát n&&c, s& ph&n c&a 16 ng&&i s&ng sót trên con thuy&n này s& tùy thu&c vào hai ng&&i có nhi&m v& tát n&&c ra kh&i tàu, n&u ch&ng may h& bu&n ng&, ho&c m&t quá mà ch&nh m&ng thì con thuy&n s& chìm và m&i ng&&i cũng s& chìm theo con thuy&n, nh&ng bi&t làm sao h&n đây! khi mà t&t c& m&i ng&&i ai cũng còn mang nét m&t kinh hoàng vì m&i v&a ph&i tr&i qua m&t bi&n c& quá đau th&&ng và.... phó m&c m&i vi&c cho Th&&ng Đ&. M&t đêm kinh hoàng trôi qua, ng&&i s&ng ph&i s&ng cùng xác ch&t trên m&t đi&n tích vô cùng ch&t h&p c&a con thuy&n, v&n đ& v& sinh chung đã đ&&c đ&t ra, là ph&i gi&i quy&t cái xác ch&t v&n còn & tr&&c mũi thuy&n. Th&t là t&i nghi&p cho hai đ&a tr&, chúng kêu khóc th&m thi&t không cho th&y táng ng&&i cha thân yêu c&a mình. Chúng tôi cũng đành ph&i chịu lòng c&a hai em, nh&ng sang

đ&n ngày th& ba thì chúng tôi ph&i gi&u lén hai em mà th&y táng ng&&i quá c& đ& b&o v& s&c kh&e cho nh&ng ng&&i còn l&i. Sau này bi&t đ&&c hai em đã l&n khóc lóc vô cùng bi th&m, chúng tôi ch& còn bi&t r&t n&&c m&t đ& dành hai em. Tình tr&ng c&a anh thanh niên b& th&&ng đ&&i h&m tàu đã tr& nên t&i t& h&n vì không có thu&c men ch&y ch&a, v&t th&&ng đã th&i r&a, bi&t là anh cũng s& không qua kh&i, t&i ngày th& ba, sau khi th&y táng ng&&i đàn ông ba c&a hai đ&a tr&, chúng tôi quy&t đ&nh n&u cho anh chút cháo tr&n v&i đ&&ng cát nh& là b&a ăn t&i cu&i cùng tr&&c khi ra đi, tôi là ng&&i đã đút cháo cho anh ăn, su&t b&a ăn anh c& liên t&c kêu c&u c&u s&ng, tôi ch& còn bi&t g&t l& an &i v&i anh là c& g&ng chút cháo, r&i m&i ng&&i s& đ&&c c&u s&ng. Sáng hôm sau, chúng tôi th&y anh đã nh&m m&t l&i đ&i, thân th& anh tái xanh vì đã không còn máu. Chúng tôi cũng đã th&y táng anh và c&u nguy&n cho linh h&n anh s&m đ&&c siêu thoát.

Đã h&n m&t tu&n l& l&nh đ&nh trên bi&n, có m&t đ&iu th&t l& l&ng là chúng tôi không h& nhìn th&y b&t c& m&t th&&ng thuy&n nào qua l&i vùng bi&n này c&. Không l& chúng tôi đã l&c vào m&t vùng bi&n ch&t? L&&ng th&c còn đ&&c m&y kí g&o sau ngày b& b&n dùng đ& n&u cháo c&m h&i cũng đã h&t, n&&c u&ng thì đã h&t t& tr&a, c&n đói khát đang đ&t cháy ru&t gan m&i ng&&i. M&t ngày đói khát đã b&t đ&u và s& còn t&p t&c không bi&t kéo dài đ&n bao lâu. C&u nguy&n, ch& còn có bi&t c&u nguy&n thôi, t&t c& m&i vi&c đ&u đã đ&&c s&p đ&t và an bài do Th&&ng Đ&, con ng&&i đã tr& thành vô cùng nh& bé tr&&c thiên nhiên, vũ tr&.

L&i m&t ngày đói khát n&a, cái khát làm cho da th&t nh& mu&n b&c khô&i, môi n&t n&, đ&u óc lúc nào cũng b& ám &nh b&i th&c ăn, n&&c u&ng. T&i nghi&p hai đ&a tr&, su&t ngày chúng c& nói đ&n mi&ng ăn mà tr&&c đây m& chúng làm cho chúng ăn, ho&c th& n&&c u&ng mà chúng thích. M&i ng&&i nh& mê lo&n đi vì đói và khát. Đ&&ng nh& l&i c&u nguy&n c&a chúng tôi đã th&u t&i tr&i xanh. Chi&u hôm đó, tr&i đ& c&n m&a, nh&ng h&t m&a nh& nh&ng n&&c cam l& trong chuy&n th&n tiên, t&&i mát thân th& chúng tôi, chúng tôi say s&a ng&a m&t lên tr&i h&ng l&y n&&c m&a mà u&ng, l&y thêm “can nh&a” trên tàu h&ng l&y n&&c m&a đ& tr&. Nh&ng tr&i m&a l&i đ&n đ&n m&t v&n đ& khác. Thuy&n n&ng n&&c, th& là m&i ng&&i xúm vào tát n&&c cho thuy&n kh&i chìm, r&t may là c&n m&a không kéo dài, và còn may h&n n&a là t& đó cho đ&n ngày đ&&c c&u, c& vài ngày l&i có m&t c&n m&a ng&n giúp chúng tôi có đ& n&&c u&ng. V&n đ& n&&c u&ng đã đ&&c gi&i quy&t, nh&ng còn th&c ăn? Chúng tôi đã không còn đ&&c b&t c& m&t th& gì đ& có th& ăn đ&&c. C&n đói c& dày vò, ám &nh chúng tôi liên t&c, ng&&i chúng tôi đã teo l&i ch& còn l&p da b&c l&y x&&ng, hay nói cho đúng h&n là nh&ng b& x&&ng bi&t bò, vì chúng tôi không th& nào đ&ng v&ng đ&&c n&a. M&t hôm tôi bò xu&ng h&m máy đ& c& g&ng ki&m th& xem còn gì có th& ăn đ&&c không, tôi trông th&y m&t chai “ xá xá ” m&i nhìn tôi c& t&&ng đó là m&t chai đ&ng đ&u nh&t gì đó c&a m&y ng&&i th& máy b& quên, nh&ng tôi c& c&m lên và ng&i th&. M&t mùi th&m ngào ng&t b&c th&ng vào óc tôi, kh&u giác tôi đ&&ng nh& m& ra t&i đ& hít l&y mùi th&m đó. Mùi th&m c&a m& heo, đúng v&y, chai xá xá kia là m&t chai dùng đ& đ&ng m& heo dành đ& chi&n đ& ăn c&a các ng& ph&. Tôi th&c ngón tay vào mi&ng chai và đ&a lên mi&ng mút. Tr&i &! Th&t là m&t th& cao l&&ng m& v& mà tôi ch&a h& đ&&c th&&ng th&c qua bao gi&, tôi c& mút l&y mút đ& cái th& n&&c s&n s&t nh&ng vô cùng tuy&t h&o đó. Ch&t nh& l&i nh&ng ng&&i & trên, đ&c bi&t là hai đ&a tr&, tôi bò tr& lên v&i chai xá xá, không ai còn đ& ý đ&n tôi vì m&i ng&&i đ&u đã n&m li&t. Tôi bò đ&n hai

Ghe Ông C

Tác Giả: Nguyán Nhân Cháng
Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 23:32

đßa trß, thß ngón tay tôi móc mßt ít mß heo nhßt vào mißng các em, nhß là mßt lißu thußc tiên các em bßng tßnh lßi, tôi ra đßu cho các em cß bình tßnh mà mút mß heo, nhßm chßng các em đã đßn đßn có chút sinh lßc trß lßi, tôi trút mßt ít mß heo vào cái chén nhßa cho các em, còn lßi tôi dùng mßt chißc đßa thßt vào chai xá xß có mß heo và kêu mßi ngßi lßi mút lßy chißc đßa thßn kß đißu. Nhß có chai xá xß mß heo mà chúng tôi có đßc mßt bßa tißc sang trßng nhßt trong đßi. Và cũng nhß chút mß heo tuyßt vßi đó mà em bé trai có chút sinh lßc ngßi nghßch phá cái máy radio nhß xíu bßt khißn đßng, cái radio bß vß lßi ra mßy sßi dây kßm nhß, mßt bác lßn tußi trên thuyßn có sáng kißn ußn mßy sßi kßm nhß đó thành nhßng cái móc câu, dùng cßc cßt các móc câu đó lßi, cßy các con ß nhß bám theo be thuyßn làm mßi.

Kßt quß thßt bßt ngß khßch lß, bußi đßu tiên bác câu đßc hai con cá lßn đß bßng bàn tay ngßi lßn. Cái cßt bußm vô đßng đßc bác ßy chß ra tßng mißng nhß dùng đßnhóm bßp. Cũng may là trên thuyßn còn có đßc cái hßp qußt còn sß đßng đßc. Hai con cá đßc bác nßng lên chia đßu cho mßi ngßi. Tß đó chúng tôi đßc chia ra làm công vißc chß cßt bußm đß giß lßa, bác ßy làm công vißc câu cá. Ngày nào có đßc vài con cá thì bác chia đßu cho mßi ngßi đßc mßt mißng bßng hai ngón tay, ngày nào không câu đßc thì mßi ngßi nhßn đßi ußng nßc mßa cho qua cßn đßi.

Chúng tôi đã trôi trên bißn 20 ngày qua rßi, nhßng vßn không nhìn thßy bóng dáng cßa mßt chißc thßng thuyßn nào, mßi khi chißu xußng tôi thßng bò lên trßc mũi thuyßn nßm trông ngóng bóng dáng mßt con thuyßn. Nßm nhìn nhßng con chim hßi âu săn mßi trên bißn mà lòng tôi tan nát, không ngß rßng cußc đßi cßa mình lßi kßt thúc trong bi thßm nhß thß này. Sß nhßt là mßi khi chißu vß, màn đêm chußn bß bußng xußng, chung quanh là mßt màu tßi đßn, không khí chßt chßc nhß lßn qußn đầu đßy. Hoßc nhßng khi trßi nßi cßn gißng, tßng lßn sóng cao nhß mái nhà bßc con thuyßn lên cao, rßi nhßn con thuyßn xußng đßy, rßi lßi bßc lên, cß nhß thß kéo dài hàng mßy giß đßng hß lißn khißn chúng tôi vô cùng sß hãi. Tình trßng cß đßn gißa đßi đßng bao la kéo dài cho đßn tußn lß thß ba thì chúng tôi nhìn thßy con tàu đßu tiên. Thßt là không còn gì đß đißn tß đßc nßi vui mßng cßa chúng tôi, chúng tôi reo mßng, reo la cßu cßu, vì nghĩ rßng chßc chßn là mình sß đßc cßu.

Nhßng, ô kßi ! Chißc thßng thuyßn vßn lßnh lßng rßnßc phßng phßng chßng bußn ngß đßn chúng tôi, mßc dù khoßng cách cßa đßi bên quá gßn, gßn đßn nßi chúng tôi có thß nhìn thßy thßy thß trên chißc tàu bußn đang tßp trung trên bong tàu đßnhìn chúng tôi. Con tàu khußt đßng ß chân trßi, chúng tôi ngßngàng, hßt hßng, sao lßi có chuyßn lßnh nhß vßy ? Sao lßi có nhßng ngßi vô lßng tâm đßn nhß vßy? Thßy ngßi sßp chßt sao không cßu? Ngßn ßy câu hßi cß quay trong đßu tôi cho tôi đßn khi tôi lßm ngßi đi vì mßt mßi và thßt vßng.

Lßi có thêm bóng dáng mßt chißc tàu bußn tß đßng xa, nhß đßc tăng thêm sßc, tôi cùng vài

ngái khác vùng dåy träo lên mui ra dåu cåu cåu, và cũng nhå chiåc tàu thå nhåt, hå lånh lång bå đi måc cho chúng tôi kêu gào đån kiåt såc. Tå đó trå đi, måi ngày chúng tôi nhìn thåy hàng chåc chiåc tàu buôn qua låi trong vùng nhång không måt chiåc nào chåu cåu våt chúng tôi. Thåm chí, có ngày chúng tôi còn nhìn thåy håm đåi cåa Må đang thao dåt trên biån våi máy bay phån låc lên xuång trên các chiån håm. Tå đå kiån này, tôi đoán là chúng tôi đang ở đåu đó trong vùng vånh Philipines. Chiåu ngày thå 30 trên biån, chúng tôi tuyåt vång trong mån måi, không còn håi såc đå kêu cåu nåa, måc cho các tàu buôn vån qua låi nhìn chúng tôi såp chåt. Tôi nåm xoåi trên mui con thuyån đåa måt hång hå nhìn chiåc tàu buôn mang hàng chå Nhåt chå đåy nhång cây gå våi đång kính hai ngåi ôm, chiåc tàu buôn đó, cũng nhå nhång chiåc khác tråc đây, cũng lånh lång băng qua tråc måt chúng tôi mà đi thång, tôi cũng chång buån ngå theo làm chi vì quá chán ngán våi thå thái nhân tình. Khoång đå hai tiång đång hå sau, tôi đang nåm nhìn måt tråi xuång đån thì bång giåt mình vì tiång cåi hång dài, tiång cåi hång a biån khåi nghe vang đåi, tôi nhåm mình dåy nhìn thì trông thåy tå đång xa chiåc tàu buôn chå gå mà tôi nhìn thåy tå chiåu đang tiån vå hång chúng tôi. Và..... Tråi ! Thåy thå trên tàu đang nhån nhåp våi dây thång và phao cåp cåu, và quan trång hån nåa là nó đang giåm đån tåc đå đå låa thå låi gån thuyån chúng tôi mà tàu chúng tôi không bå låt do sóng vå. Dùng thân tàu to lån nhång nåi, chiåc tàu buôn chån låi các ngån sóng đang vå vå phía ghe chúng tôi nhå måt bà må đang båo vå đåa con bé bång cåa mình, các thåy thå đang cå gång quång các såi dây thång sang phía chúng tôi. Hå đã cåu chúng tôi, sau khi đã cåt đåc dây thång vào thuyån chúng tôi, hå đã kéo đåc con thuyån cåp sát hông chiåc tàu buôn, chiåc thang dây đåc buông xuång, chúng tôi tång ngåi måt đåi såphå giúp cåa các thåy thå trên chiåc tàu buôn, chúng tôi đã lån låt lên đåc chiåc tàu buôn an toàn. Leo lên đåc bong tàu chúng tôi ngã sóng soài xuång và nåm im không cå đång gì đåc nåa, vì tåt cå sinh låc còn låi đã đåc đån låi cho viåc leo lên chiåc tàu buôn to lån kia sau gån hai tiång đång hå cå gång thåc hiån.

Con thuyån nhå bé tåi nghiåp cåa chúng tôi đåc kéo theo sau chiåc tàu buôn, nhång sau đó có lå vì lý do an toàn đã đåc cåt bå, nhìn chiåc thuyån bé nhå tåi nghiåp đã cåu mang chúng tôi måt tháng tråi rång rå trên biån đang tå chìm xuång biån, chúng tôi không hån mà ai cũng båt lên tiång khóc chào vånh biåt con thuyån.

Tåi đån, chúng tôi đåc cho uång nåc mát åp lånh, måt loåi nåc uång thông đång cåa ngåi Đåi Hàn có pha đång. Thåt là måt cåm giác khó tå, khi cåm ly nåc trong tay nhång chåa uång đåc vì quá vui mång vì đã đåc cåu sång, tåt cå xåy ra nhå måt giåc må. Sáng hôm sau chúng tôi đåc cho ăn cháo loãng våi nåc tång (xå đåu) chúng tôi ăn nhå chåa bao giå đåc ăn. Nhång vì så chúng tôi bå båi thåc, thåy thå trên tàu đã không cho chúng tôi ăn nhiåu, våy mà cũng có ngåi sau khi ăn xong bån quay qua ói xåi xå vì båi thåc. Sau khi tìm hiåu, chúng tôi đåc biåt đây là måt chiåc tàu chå mån cåa måt công ty hàng håi Nhåt Bån våi thåy thå đoàn và thuyån trång là ngåi Đåi Hàn, chiåc thuyån đang trên đång chå gå tå Pakistan vå Okinawa, måt hòn đåo nåm vå phía cåc Nam nåc Nhåt. Viên hoa tiêu cho chúng tôi biåt điån biån cåa så viåc nhå sau: Lúc chiåu (là lúc mà tôi nhìn thåy chiåc thuyån) ông ta đã thåy con thuyån cåa chúng tôi và đã báo cáo lên thuyån trång xin phép đåc tiåp cåu, nhång viên thuyån trång cho biåt là ông ta không đåc phép làm våy, nåu không tåt cå nhân viên kå cå

ông s b m t vi c và g p r c r i, vì v y mà chi c tàu v n ti p t c h i trình nh tôi đã th y. Tuy nhiên, viên hoa tiêu v n c ti p t c van nài thuy n tr ng v i lý do là s n sàng b m t vi c, ch th y ng i s p ch t mà không c u là không đ c. H n n a, theo tin t c khí t ng cho bi t thì t i nay bão s kéo t i và ch c ch n r ng con thuy n v t biên s b nh n chìm xu ng bi n. Viên thuy n tr ng đã khóc và ch p nh n v t chúng tôi. V trí mà chi c tàu buôn đã c u chúng tôi n m cách đ o L T ng (Luzon) c a Philippines kho ng 60 cây s . Và n u chúng tôi có s ng sót qua c n bão này thì chúng tôi s trôi ra t i n Đ D ng, vì gió đã đ i chi u và chúng tôi s khó có c h i đ c c u thoát vì đó không ph i là h i trình c a tàu buôn.

Chúng tôi cũng đã t ng thu t i chuy n v t biên kinh hoàng c a chúng tôi cho thuy n tr ng và toàn th th y th trên tàu đ c bi t. Sau khi nghe chúng tôi t ng thu t, thuy n tr ng đã đánh đ i n vào đ t li n thông báo c p t c, vì tr c đó qua tin t c ông cũng đã bi t đ c chuy n v t biên kinh hoàng này do nh ng ng i s ng sót tr c đó t ng thu t i. S là trong cái đêm kinh hoàng đó, khi chúng tôi b b đ i Vi t c ng tàn sát dã man, thì có 8 ng i đàn ông nhìn th y có ánh đèn trên m t hòn đ o t phía xa, cách n i chi c thuy n b n n ch ng vài h i lý, nên thay vì i ch ch t, h đã l ng l dùng các can nh a có trên tàu đ b i v phía hòn đ o có ánh đèn đó đ tìm sinh l . H đã tìm đúng sinh l , vì đó là hòn đ o thu c ch quy n c a Philippines. H đ c c u và đ a v đ t li n ngay đêm hôm đó. Đêm đó, quân trú phòng trên đ o đ c l nh báo đ ng và s n sàng đ c u v t các thuy n nhân m c n n, h cho bi t là có nghe ti ng súng n su t đêm, và súng pháo kích sáng hôm đó, nh ng không th làm gì khác h n đ c là đ ng nhìn, vì hòn đ o đang di n ra cu c tàn sát thu c ch quy n c a Vi t Nam. Tóm l i, trong khi chúng tôi v n còn đang lênh đênh trên bi n đúng m t tháng, thì đã có 8 ng i trên chi c “ghe ông C” đã đ c c u thoát do b i sang đ o Phi.

Nh n đ c tin t v thuy n tr ng, B N i V Nh t B n đã đ ng ý cho chúng tôi c p b n Okinawa, thuy n tr ng hoan h loan báo tin này cho chúng tôi bi t và chúc m ng chúng tôi thoát n n. Ba ngày sau, chúng tôi c p b n h i c ng Okinawa. Ng i đ u tiên b c lên tàu đ đón chúng tôi là m t thông đ ch viên ti ng Nh t, m t sinh viên du h c t i Nh t B n tr c năm 1975, hi n đang ph giúp v i h i Caritas Nh t lo giúp đ nh ng thuy n nhân Vi t Nam đang t n n t i Nh t B n. Chúng tôi đã vô cùng xúc đ ng vì nghĩ mình đã đ c tái sinh l n th hai. Chúng tôi b n r n b t tay t giã các v ân nhân c u m ng mình đ lên đ t li n làm th t c t n n, nh ng ng i này cũng đã khóc khi ti n chúng tôi b c xu ng c u tàu.

B c xu ng tàu, chúng tôi đã nhìn th y m t r ng phóng viên báo chí, các hãng thông t n th gi i đang ch s n đ l y tin t c, m t cu c h p báo đã đ c t ch c li n t i ch d i s h ng đ n và thông đ ch c a các anh thu c t ch c ng i vi t t i Nh t B n. Sau đó chúng tôi lên xe bus v tr i t n n t i qu n Motobucho, m t tr i t n n dành cho ng i Vi t t n n đ c coi là l n nh t n c Nh t v i v n v n ch ng 300 ng i Vi t hi n đang t m trú đ ch các qu c gia đ tam nh n đi đ nh c . Ngày hôm sau, t t c các báo chí, đài truy n hình Nh t B n đ u cho ch y đi b n tin đ u v i hình nh và tin t c v chuy n v t bi n kinh hoàng do t i ác Vi t c ng gây

Ghe Ông C

Tác Giả: Nguyễn Nhân Chính
Thứ Hai, 27 Tháng 4 Năm 2009 23:32

---

nên, và 30 ngày đói khát lênh đênh trên mặt biển của chúng tôi. Cơm trên tay tờ báo, nhìn vào hình ảnh của chính mình, tôi đã rúng động không còn nhìn ra được mình nữa, thay vào đó là mặt biển xanh và biển trời cao lên. Đồi dòng lũ đã âm thầm chảy xuống vì hạnh phúc. Tôi biết mình đã thức suốt ngày sót.

Ch nghĩa của người đã là mặt trời của nhân loại. Khi tôi thấy chữ nghĩa này xuất hiện trên thế giới, nó đã giúp tôi không biết là bao nhiêu người nhân vô tội. Cuộc sống biển tìm kiếm do dự bị thối và kinh hoàng của tôi cũng chỉ là một sự đóng góp vào kho tàng tội ác của chữ nghĩa của người. Điều đáng quan tâm là hiện nay đất nước và dân tộc Việt Nam vẫn còn bị chìm đắm dưới sự bóc lột tài, toàn thể của đảng Việt cộng. Chỉ có một con đường duy nhất là phải chấm dứt cái chế độ man rợ này, không thể nào nói chuyện hoà hợp hòa giải với những con người và kẻ bóc lột vì lợi ích của người, kẻ bóc lột, mà họ đang thể hiện trên thân xác của những con người Việt Nam bất hạnh.

February 18, 2008
Nguyễn Nhân Chính